

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто пост. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полученем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 4-50 зол.
Чвертьрічно 12-50 „
Піврічно 24-50 „
Річно 48-50 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Англ.
Франції, Італії, Бельгії 25 фр. фр.
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 150 мол. мол.
гарі 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Зі шл. адреси і зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 23-25.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

„Рідна Школа“ загрожена!

Перечитавши цей заголовок — не відкладайте газети, але дочитайте оцей заклик до кінця. Справа дійсно дуже поважна.

„Рідна Школа“ найшлася у небувалому скрутному положенні. Загальна господарська скрута потрапила й основами „Рідної Школи“, що удержує цілий ряд різних шкіл і понад пів тисячки учителів. Жертвенність з Америки змаліла. Коли 1928/29 рік приніс був 147.628.20 зол., то в біжучому році вплинуло з Америки до Головної Уради „РШ“ лише 61.635.14 зол. Та-кож жертвенність з краю дуже зменшилася.

У той час видатки „РШ“ не то не зменши-лися, але поважно зросли. Перш усього на роз-будову шкіл, а далі на сплату рат і відсотків від затягнутих довгів, на податки, суспільні обезпечення (Пенсійний Інститут і Каса Хорих), на адміністрацію і т. д.

Сьогодні повстала загроза, що „РШ“ не зможе виконати зі своїх зобов'язань. Зокрема не буде асигновати своєму вчителству пла-теж, які й так є дуже нужденні і не заспокою-ють мінімум прожитку.

А прецьом не можна допустити до того, щоб вірні і зацікавлені в рідношкіль-

не рухоме чи нерухоме майно. Не можна допу-стити до того, щоб наші учителі, які несь час стоять на передових позиціях нашого націо-нального фронту сьогодні примирали з голоду замість набирати нових сил до дальшої праці, до дальших змагань.

Подаючи це до відома, робимо ціле наше громадянство співвідповідальним за майбутнє „Рідної Школи“. Шле українське громадянство мусить у час прийти „Рідній Школі“ з реальною допомогою, щоб опісля не мусіло ратувати її за всяку ціну.

Тому звертаємось до цілого українського загалу, так до поодиноких громадян, як і до українських товариств, установ і підприємств з горячим закликом: негайно прийти одноразо-вими датками в допомогу „Рідній Школі“.

Віriamo, що українське громадянство, яке вже не раз і підчас найбільшого лихоліття спро-моглося на геройські подвиги і жертви, спро-можеться на них і тепер. Спільними зусиллями відсуне воно ту загрозу, яка станула сьогодні перед загально-народньою установою „Рідною Школою“!

ГОЛОВНА УПРАВА „РІДНОЇ ШКОЛИ“.

ВИ ПЕВНО ВИЇЗДЖАЄТЕ НА ФЕРП
І залишаєте мешканців на опіці чужих людей.
Будьте обережні, бо вакації не жива для влом-ників і тому обезпечіть своє майно від крадіж-ки із вломом у

ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська ч. 20.

притуливі, лише загострило боротьбу. Зі зростом гітлерівського руху в Німеччині — зростає й націоналістичний пестрої серед мешканців Данціга. Коли ж уряд Брінінга-Гренера повів репресії про-ти гітлерівців, вони почули собі прибіжаче саме на території Данціга, завоюючи його вулиці забороненими їм в Німеччині боєвими озброєннями. Атмосфера ще дужче згустила і стала вимірним джерелом тривожних пошуків, які найшли голосний відгук у широкому суспільстві.

Притамуємо сенсаційні дописи з Данціга в львівській пресі про небезпеку для Данціга від сторони Польщі. На ція підставі зголошено Інтерпеляцію у німецькому райхстагу, а його викордонна комісія прийняла резолюцію, в якій виразно погрожує Польщі, святощо заявляючи готовість Німеччини поспішити Данцігові на поміч, коли він буде її потребувати...

Серед таких відносин прийшли відмінни у данцігському порті трьох німецьких воєнних ко-раблів. Притокою стало свято 500-літнього юві-лею шпиталю св. Якова та відкриття пропам'я-тової таблиці на честь середньовічного данцігсь-кого героя, адмірала (у польській пресі називає-ся його „піратом“) Пауля Бенке. Ці відмінни відбулися вопереч волі Польщі, а в анектуван-ним застереженні польського посла в Берліні та протесту польського ген. комісара у Данцігу. Польська преса має безумовно слушність, доба-чуючи у припаді нім. панцирника і кружливих політичну демонстрацію, але трудно теж відмо-вляти не лише формально, але й моральне право німецькій флотії прибувати на води данцігсь-кого порту — якщо не має проти цього ніщо. І сенат Данцігу і високий комісар Ліги Націй! Бо цей останній не прилучився до становина Поль-щі. Польський генеральний комісар п. Паше ви-їхав на час побуту нім. моряків демонстративно з Данціга до Варшави, а високий комісар Ліги Н. гр. Гравіні приймав тих самих моряків па-радним обідом. І пішов знову шум довкола гр. Гравіні, знову атаки і проти Німеччини, і Італії, і Ліги Націй!...

Данціг не лежить на місці і справа кон-фліктів довкола Данцігу далеко не є для нас, українців, байдужа. Ось читавмо у українському „Часі“ з 29. червня ч. р. буквально таке: „Не треба його (шуму довкола візиту нім. моряків — прим. Ред.) ані легковажити, ані брати надто тра-гічно, навіть, коли б п. Пфаффер (відомий фран-цузький політик, посол соц.-рат. партії — прим. Ред.) ще раз оголосив urbi et orbi, що Польща хоче відступити Німцям Данціг і Поморя в замі-ну за анексію України...“

Це не жарт: скільки разів поспіляється ага-ка про ревізію західних польських границь на користь Німеччини, скільки разів агітується про компенсації для Польщі на школі Європи. Реконпація — нашим коштом...

Японія проти пропозиції Гувара.

ТОКІО, 30. 6. ПАТ. Японська флотія спро-тивилася енергійно майже всім проектам ревіз-ції флотії, яких домагається пропозиція Гу-вера. На думку японців це ослабило би дуже національну оборону.

Америка проти скреслення воєнних довгів.

ШКАГО, 30. 6. ПАТ. Комітет, створений де-мократичною коаліцією, що мав викладати програму партії, заявив проти скреслення во-єнних довгів. Комітет виніс теж резолюцію, що заявляється за цілковитим висесенням погріб-иї.

Шум довкола Данцігу.

Штудерна політична географія та устрояї післявоєнні новини. — Три влади в одному місті. — Національна відпорність німців. — Загострені антагонізми. — Відвідни німецької воєнної ескадри. — Данціг та Україна.

Львів, 30. червня 1932.

Не треба боронити ані німецької тези про не-обхідність приналежності Данцігу (Гданська) і т. п. поморського чи данцігського коридору до Німеччини, ані польської тези про етнографічний польський характер цілої тої приморської бал-тійської полосої та історичне право Польщі до Данцігу, щоб спертжувати, що такий правно-державний стан, який напав нині на тому клапти-ку європейського континенту є явищем крайньо-анормальним. Досить поглянути на географічну та політичну карту Європи, щоб звернути увагу, що європейські расові та етнічні карти відзначалися найбільшою фантазією: відділяти одну частину провінції (Східні Пруси) від материкового пня зливної території, що стала інтегральною ча-стиною другої держави (Поморя), отримати ро-з'яснені межі, зазначені на ключ залізничними лініями, а посередіні створити ще третю полі-тичну одиницю (Вільне Місто Данціг) — це справді найвищайшою виталівною штудерація. Означено, що коли Роман Дмовський домагався на версальській мирній конференції прилучен-ня до Польщі цілої Східної Прусії, а Львоя Дмов-ський боровию євностайності німецької тери-торії — не легко було найти розв'язку проблеми вступу Польщі до моря і найдемо її у такій формі, як її нині маємо. Річ ясна, що за геогра-фічно-політичною аналогічністю мусіла при-їти не менша винахідливість правно-устроєва. Історично Вільне Місто Данціг з трьома верхов-ними і суверенними владами: сенатом, гене-ральним комісаром Польщі та комісаром Ліги Націй. Розмішувалим прав і компетенції се-нату, який виступав як оборонець суверенності Вільного Міста, та генер. комісара Польщі, який виступав як репрезентант суверенних претенсій Ріхсгольцкої, вітчизняні спорами поміж Данці-гом і Польщею займається уже трінадцятий рік Ліга Націй і Гаслий Міжнародній Трибунал. Високий Комісар Ліги Націй має бути ніби ме-дiation, зокладив посередником та арбітром, у данцігсько-польських суперечках. Алеж Ліга Націй не є істотною наддержавною інститу-цією міжнародної справедливості, визначеної само міжнародної справедливості, лише твореною узурп. інтересів поодиноких держав і користо-любних егоїстичних державних махінацій. То-

му чейже і Високий Комісар Ліги Націй у Дан-цігу є передовсім дипломатом тої держави, яка його до Ліги Націй послала і на території Ліги адо-була різні концесії, м. ін. також концесію у виді делегатур у Данцігу, та у вирішувани дан-цігсько-польських спорів не може не кермувати-ся інтересами своєї держави. З цього виходять нові ремішування і конфлікти, в які втягається і треті держави і саму Лігу Націй, вже не як арбітральну, але інтересовану сторону!

З переполовиненням Прусе Німеччина ніко-ли не згодилася. Вона заключила рейнський пакт (Льокарно), гарантуючи під покровом Ан-галії ненарушність східних границь Франції і Бельгії, себто зрікаючись „добровільно“ Альза-ції і Лотарингії. Вона погодилася з утратою Пошанніни, про кольонії і Горішній Шлеск згадує „від свята“, злику з Австрією голосить як далекий національний ідеал, — але про Данціг та „коридор“ говорить уперто, рішуче і при кож-ній нагоді. Тому всі спроби Франції і Польщі до-вести до „східного Льокарна“ постійно відразу розбивалися. Чим активнішою ставала німецька викордонна політика, чим поважнішою ставала позиція Німеччини у міжнародних взаєминах, тим сміливіше Німеччина висувала справу ре-візії своїх східних кордонів — а в першу чергу прилучення до Німеччини Данціга й ліквідації „коридору“ — та тим завятіше вела пропага-ндистичну акцію на території Вільного Міста.

Ця остання акція вимагала найменше зу-силля. У даному випадку самі місцеві німці обо-ронили річ найважливішу: німецький характер міста і його околиць. Хто прибув до Данцігу та візиту його чудовою околицю по лінії вранкових пізмських залізниць і зловж морського беріа — той не може мати найменшого сумніву, що всі палсправедливі польські історичні дома-гання мусять розбиватися об нівівний — не штучний і поверхонний — але глибоко вкорі-нений етнічний та культурно-цивілізаційний німецький характер тої місцевості. Данцігськ-німці протиставились сильній польській госпо-дарській експансії у тому амелі, що вона не відбидала на їх національній стійкості. Злиг Ізліні, як другого конвенційного осередку, на

Інтелігенція і маси.

(Кореспонденція з Волині.)

I.

Волинь живе в особливих умовах. Тому загально-українське питання про роль в національному житті інтелігенції і мас мусимо розглядати тут під кутом місцевих відносин.

На Волині існують три головні течії, які голосять гасла: 1) Інтелігенція і маси однаково важливі й творчі чинники (УНДО); 2) Тільки обітніки й селяни є важливим і будуючим чинником (комуно-сельробин) і 3) Тільки інтелігенція („мозок“ і „еліта“) є тим чинником, що рішає питання життя й долі народу (Півний і тов.).

Найтяжче положення першої течії, бо вона вимагає взаємного виrozumіння та уступок — мас на користь інтелігенції і інтелігентів на користь мас, — а також ставлення загальних національних інтересів понад інтереси особисті і станів.

Комуно-сельробівська течія має можливість грати на егоїзмах і низьких інстинктах мас та користуватися демагогією.

Третя група з першого свого кроку проголосила, що вона є „мозком“ і „елітою“ народу (П) і надаватиме йому напрям. Щоби замаскувати своє засадниче нехтування народними масами, ця група мусіла вхопитися теж за демагогію і то з двох напрямків — у напрямку підслухування масам і лайках на незалежну інтелігенцію.

II.

Булоб зайвим дебатовати над тим, хто тепер у житті народів і держав грає рішучу роль. Про це каже сучасна дійсність Європи. На стали часи, коли всюди й при всякому устрою роль мас стала немаловажною. Демократизм ще далеко не пережився, хоча й шукає за зміненними формами у важких змаганнях з адемократичними післявоєнними течіями.

Щоби вийти з зачарованого кола сучасної дійсності, українці Волині повинні за вихідну точку прийняти життєву засаду: рівновартність мас і інтелігенції, однакове значіння та спільна праця у громадському житті. Всякий розлам, відчуження й негачія — це в наших умовах крайня аномальність.

III.

Щож каже про це волинська дійсність?

Наші маси потребують доконче інтелігентських керманців — від священника, партійця, кооператора до небаченого далекого редактора часопису. І на кожному кроці доводиться чути варікання, що такі-то інтелігенти живуть лише

для себе, а такі-то розминулися з народом і зійшли на манівці.

Тому бездіяльність і пасивність частини волинських інтелігентів суперечить вимогам націоналістичної мас і шкодить національній справі. Заяви, що маси „збільшувалися“ й годі з ними працювати, є грубою помилкою. Зрештою, вина за це явище в деякій мірі падає й на саму інтелігенцію. Маси, залишені здебільша інтелігенцією, мусіли шукати собі провідників на стороні.

А що вони потребують таких провідників чи просто деякої їхньої помочі, про це свідчить саме життя. Якийсь священник „малорос“ усеж якось тримається у селі і робить свою роботу. В інших селах деякі інтелігенти теж мають вплив на життя. А що колись покинені й самому собі залишені цілі повіті тепер не легко відзискати й привернути до себе, то це правда. Інакше не могло б і бути.

Найгіршу прислугу зробили нашим масам ті українці, які, побачивши деяке поліпшення мас у пореволюційні часи, самі почали перемальовуватися на „лівих“. На фарбованих лисах, як виявилось, розуміються навіть селяни, і вони відвернулися від них. При всій „лівій“ опозиції нарід у своїх глибинах залишається привязаним до всього національного й релігійного. І це, на сором нашим інтелігентам, використовують різні „руські“ батюшки, улаштовують „місії“, проповіді російською мовою і т. д.

Національно-демократичний клич, клич цілості народу в житті й його розбудові, є одним сьогоднішнім кличем, з яким можна й необхідно йти до мас, хоча й не без перешкод.

IV.

Найслабшою і безнадійною є течія певнівської „еліти“ з її всевладністю. Витворилася вона з сумішки орієнтальної москво-малоросійщини з польсько-єврейською зарозумілістю і негачією: „хлоп“ робитиме те, що скажуть йому „пани“.

Дійсність каже, що є зовсім не так. Маси, зберігши здорове й тонке відчуження всякої на-

ціональної небезпеки, з подиву гідною швидкістю орієнтуються в сітках цієї „еліти“ й рішуче відвертаються від неї. Тому можна категорично твердити, що група „Укр. Ниви“ вже на підлясній збанкрутувала. Інтелігенти, які дали собі втягнути до неї, поволі, нишком нищуться. Вони бачать, що далі міських рогачок вона не може пройти. Бо маси не терплять негачії й фальшування їхніх поглядів, симпатій та амбіцій. Вони хочуть бути суб'єктом, а не об'єктом життя й панських експериментів тої „еліти“.

V.

Отже питання взаємовідносин інтелігенції і мас Волині переживає переломовий момент. Хто має очі, щоби бачити, той напевно бачить, як починається повільний зворот мас на національні й релігійні шляхи.

Покищо частина українських інтелігентів придивляється до цього здалека. Невже вони не можуть зрозуміти, що приходить їхній час? Невже не помічають, що починається національно-демократичний здви́г, який витворює такі внутрішні приспані останніми роками сили?

Ті, що кілька років були „в резерві“ й „ліжачивали“, повинні вийти із стану пасивності й нарешті стати до роботи.

Коли це в сьогоднішнім моменті не станеться, то це буде великий гріх перед народом і історією.

Senex.

Індії британська федеративна держава.

В лондонській палаті громад зложив міністр для Індії сер Самуель Гор заяву в справі нової конституції для Індії. Відповідний проект вплине вже в найближчих днях до парламенту і буде спиратися на принцип федеративної держави. Проект передбачує теж широкі самоврядування поодиноких індійських провінцій і князівств при рівночасному приєднанні до життя окремого парламенту як законотвірної установи в обмеженому обсязі.

Горить німецький корабель.

БЕРЛІН, 30. 6. ПАТ. Німецький корабель „Танжер“ біля Гамбурга стоїть у полум'ї. Замору врятували. Вогонь гасять 4 прикликані кораблі.

Фабрика мужеських убрань РОТ і РУГДЕРФЕР

Львів, Легіонів 3 I. пов. над кіном Палас продає свої вироби безпосередньо консументам по гуртовних цінах.

РОТ і РУГДЕРФЕР

Убрання чисто вовняні 45 зол. Убрання кам'янові 70 зол. НЕПРОМАКАЛЬНІ ПЛАЩІ ОРИГІНАЛЬНІ АНГЛІЙСЬКІ М. М.

ФЕЯЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 2. ЛИПНЯ 1932.

В. КАВЕРІН.

2)

Друг мікада.

(Докінчення).

Його зір упав на телеграму, пригадалися йому дахи кольору мертвого листа, рожеві бросквинні дерева, фіялкові гори Шимбару.

„Він жахається, еге-ж, еге-ж, він боїться смерті, він переляканий; це, здається, ганьба“, подумав секретар із деяким несмаком. Настиплива усмішка віддавна вже скоплювалась і стрибала йому в грудях, Матамура був розстроєний, побоювався, щоб не заплакати або не розсміятись. Але не він розсміявся, а розсміявся Като.

— Ге-ге! Син даймія, здається, переляканий? — хрипів із співним японським наголосом. — Ге-ге. Простий випадок, не забрав із собою родового меча, щоби випороти кишки. Невже він не передбачав, що цісар може вмерти, що не годиться не зарізатися?..

Невже не однаково, коли приключилося те, що приключилося Като Садао? Вікна були доволі великі, щоби, вмираючи, можна було глянути в небо. За вікнами... За мрякою... Місто звалось... Ото-ж саме він, Матамура, не міг би сказати, як місто звалось. Занадто втомилися цієї ночі, а крім того ніяким чином не міг пригадати собі. Цятки й точки, скопившись з портієри, з прикрою докладністю кружили довкола, маячили йому карти. Й Матамура, не знати чому, мусить за всяку ціну обсервувати цей виснажуючий крутій, цей утомний і знесилюючий коливорот. Еге-ж, треба би вснути... вснути бо-дай на годину, на пів години, але саме не можна... Цісар, здається, вмер, вікомт мабуть збожеволів.

— Я ще не збожеволів, — понуро, майже що не безпритомно говорив Като, — можу ви-хисати всіх цісарів усіх великих династій.

знаю, котра година, я бачив смерть адмірала Ноги, бачив, як ридали самураї в 78-мому році...

Несподівано всімхнувся, викривив уста й довірено моргнув на секретаря.

— І тим не менш не хочу вмирати. Еге-ж, еге, я був його близький друг... зарізатися, це мій обов'язок, розуміється, але я маю багато обов'язків, один більше, чи один менше, невже це не однаково, пане Матамура?

— Буде це для мене велика почесність, якщо з усією пошаною пригадаю вам, що обов'язки бувають усіякі — сказав секретар із несподіваним притиском.

„Здається, що я повинен убити його, він образив цісара“, подумав мрячно і знову пробував нагадати собі... „Щось трапилось, еге, щось трапилось цієї ночі, чотири, чи п'ять годин тому“.

— А якщо заріжуся, що тоді з вами станеться, пане Матамура? — Като з іронією махнув усохлою рукою. — У тому річ, що ви розп'ячирите, ви ведете страшне життя: жінки, газард, плянство. Колиб я вас попрохав асистувати мені при такій операції, то мабуть ви стратили би притомність, пане Матамура?

Секретар здригнувся, руки під смокінгом, неначе на маневіні, порушилися угору й униз.

— Буде це для мене велика честь, якщо з усією пошаною визнаю вам, — сказав із притиском, — що колиб цісар був моїм другом і братом, та колиб мій друг і брат помер, то я не надумувався би так довго над тим, чи маю піти його сльїдами чи ні.

Като повстав і віддихнув голосно. Його скісні очі прижмурилися, долішня щока висунулася наперед, над нею, неначе в повітрі, зависли білі космаки усів.

— Я візав вас не на те, щоби ви мені оповідали про свої переконання. Я візав вас на те, щоби повідомити вас, що мікада вмер... Прошу переняти справи. Складаю всі свої титули, ордери, ранги та відзначення. Даруюю їх вам. Можете їх продати до Бритійського музею, заставити в льомбарді, програти в рулетку, заплатити ними жінкам, із якими проводите ночі. Відходжу. Можете відпочити до Токіо, що ці-

сар, на думку бувшого вікомта Като Садао, вмер шість років тому, тоді, коли збожеволів, що бувший вікомт спізнився... спізнився з самогубством, а тепер вважає це за не зовсім вигідне для себе.

„Розуміється, що я повинен убити його“, подумав секретар лїниво, „він мене образив, образив цісара і, здається, що ображує Японію...“

Вложив руку у задню кишеню від штанив Мрячний спогад ще заедно докучав йому. Цей спогад був рожевою жіночою ногою від бедри до п'яти, хоча ні, це було щось іншого, щось чого не можна було побачити, ні взяти в руку Дата, лист, відомість з історії?

„Щож то такого може бути“, думав уперто, „те щось там, у Японії... Хоча ні, це трапилось тут... І не цісар, щось зовсім іншого...“

Като вийшов із сусідньої кімнати вбраний у картате, кратчастиє подорожніе пальто, з м'ляною валізочкою в руці. Великі, круглі окуляри змінили його; шов, ступаючи твердо, втискаючи голову в рамена.

Секретар, похитуючись із легка, пішов за ним. Витяг із кишені револьвер, нікльований, несподівано легкий.

Плечі Като, гострі плечі, висохлий карк із картатим ковніром, без поспіху колисьалися з дверях; п'яткована портієра з дивовижною і зачудливою, здавалося би, повільністю відступула назад.

„Так, так, я повинен би вбити його“, думав Матамура в спокоююче, „саме так, відразу та подумав я: вбити... А колиб я собі ще пригадав...“

Палець знайшов курок. Секретар підняв руку, зігнув її в лікті та здержався. Картаті плечі віддаювалися. Матамура гляннув на сльїний револьвер і в задумі сховав його назад у задню кишеню від штанив.

— Я нагадав собі нарешті, — буркнув із мутною веселістю — прохаю заждати, віце-графі Відходжу купити з вами... Цієї ночі... Я прозав наші урядові папери, все програв і цієї ночі. Якщо не втечемо, то й так нас заріжуть.

Я російської мови перевел. Іа. Ойаїмичі.

За віно для української Мельпомени.

(ГОЛОС У ДИСКУСІ).

Боюсь, щоб питання, яке порушив у свій час Р. Кулчицький, про „віно для української Мельпомени“ не промайнуло серед сучасної „популярної“ крізи без ширшого відгукну. Дозволяю подати від себе кілька скромних заміток щодо проекту ратунку нашої найкращої театральної дружини. Ці замітки зі скромними вимогами і достосовані до теперішніх обставин.

Правилом при ратуванні театр. дружини повинна бути думка: ужити фонди „Кооперативу Укр. Театр“ на „продуктивні“ цілі, бо відомо, що консумційний видаток завжди безпосередньо страчений. Нашим горячим бажанням повинно бути: мати нашу найкращу театр. дружинку у Львові. Тут ми повинні дати їй спроби розвинути свою діяльність. Хай бодай її частина постійно перебуває у Львові і тут знає свого роду студію і цим дасть почин до організаційної праці. Циганський спосіб життя не може ніколи до чогось путнього довести. І тепер приходимо до найважливішої справи: як утримати театр. дружинку у Львові. Справа ця можлива до переведення, — правда, в скромних розмірах. Не знаю чи зацікавлені особи звернули увагу на проект, оголошений виділом читальні на Личакові. Проект має на меті стягнути театр. трупу до Львова, щоб вона постій-

но давала тут вистави у читальній домі. Кооператива „Український Театр“ могла би допомогти читальні розширити і відповідно реконструвати театральну салью. Читальня є власником великої площі, положеної правда не при головній вулиці, алеж й салья Лисенка також схована від людей і має домітку, яка в теперішньому стані не надається до вистав. Читальню салью треба би розширити і завести відповідні до теперішніх вимог театр. техніки улаштування. Вклад був би невеликий і він мав би забезпечення.

Виділ читальні підписав би з Кооперативом „Укр. Театр“ на дуже корисних для неї умовах умову щодо винайму сальї. Читальня може погодитися, щоби позичка була заінтабульована на її парцелі. Таким чином кооператива „Український Театр“ вкладає готівку на продуктивну ціль, а капітал не то що не пропадає, але й приносить подвійний дохід: грошовий і ще більше — моральний.

Ясна річ, що оцей проект цілком не стоїть на заваді проектів щодо фонду „Живого Театру“. Одна частина дружини могла би грати у Львові, а друга давала би зразкові вистави для провінції і при тій нагоді збирати жертви на згадану ціль.

Василь Лісовик.

Про медичні та фармацевтичні студії у львівському університеті.

Медичні студії тривають 16 триместрів до абсолюторії. Є 7 груп іспитів; коли кандидат складе всі, дістає титул лікаря. Щодо докторатів є окремі вимоги.

Нормально найкоротший час студій (до одержання диплому) це 6 літ, однак може значно продовжитися. Перед відкриттям самостійної канцелярії обов'язує лікаря найменше один рік практики у державному шпиталі.

Студії досить тяжкі та коштовні. Часу на зарплату працю майже нема. Підручники дорогі, однак бібліотека Медичної Громади має кілька комплетів найновіших видань і випозичує членам Т-ва за мінімальною оплатою.

При прийманні на медицину існує у Львові фактичний „номерус клявуас“, спеціально щодо українців. На загальне число 120 прийнятих студентів було українців:

в 1925 р. — 25	в 1929 р. — 14
„ 1926 „ — 22	„ 1930 „ — 11
„ 1927 „ — 15	„ 1931 „ — 3
„ 1928 „ — 14	

Як бачимо, скількість прийнятих українців поступово маліє. Маємо дані, що те саме діється по інших університетах в краю.

Вступних іспитів на медичний факультет у Львові нема. Першенство мають: сини лікарів та ті, що мають дуже добрий поступ на свідомстві зрілості. Подання на медицину треба вносити від 1—10 вересня. До подання долучити: 1. свідомство зрілості, 2. свідомства з 7-ої та 8-ої кл. гімназ., 3. „curriculum vitae“, 4. свідомство здоров'я, виставлене „Опекою здоровотною У. І.

К.“, що переводить обов'язкові лікарські оглядини всіх нововступаючих, 5. військові документи, 6. свідомство моральності, якщо від часу зложення іспиту зрілості минув уже рік, а студент не був записаний до іншої високої школи, 7. енциклопедія — свідомство відходу з іншої високої школи.

Всі товариші, що вносять подання на медицину або фармацевтику у Львові, повинні перед тим письменно або особисто зголоситися у Т-во „Медична Громада“, при вул. Супінського ч. 21, де дижує щоденно, почавши від дня 29. серпня один із членів ферійної комісії. Дижуєний подає інформації, а рівночасно переводить реєстрацію зовнішніх подань. Вписаних на листі Т-ва представляє Виділ Т-ва комісії, що рішає про прийняття, а яка в великому ступні кермується опінією Т-ва. Маючи свідомство зовнішніх подань може Т-во домагатися відповідного числа прийняття.

Студії на фармацевтичному відділі тривають 4 роки. Умовини прийняття та вигляди такі самі, як на медичнім факультеті. Першенство мають ті, що додають до подання свідомство відбутаї фармацевтичної практики.

Оплати на медицині: річно 149 зол., іспитова такса за один предмет 12 зол. На будуче імовірно будуть удвоє вищі. На фармацевтичному відділі будуть оплати мабуть ще вищі, спеціально вписова такса.

Вкінці радимо ужити для прийняття всіх можливих заходів.

З „Медичної Громади“. Подав К. Ольшанський.

частину міста. Пізнім вечором рівень води зменшився, небезпека минула. 28. червня над лопушанським, акерманським, білеським і оргівським повітом перейшла страшна градова туча та заповділа шкоди на полях і огородах. Залізничний рух неможливий, бо шлях підмитий. Багато жертв у людях. У с. Лозово вода забрала Віру Гроссу її п'ятеро дітей; вони агинули у хвилях води. Дністер вилив і затопив десятки прибережних сіл. У Йорданівці впав град, що важив по кількадесять грамів. Втрати доходять до мільонів.

ПОЛІЦІЯ В БЕРЛІНСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ.

У берлінському університеті прийшло до бійки гітлерівських студентів із республіканськими. Гітлерівці били республіканців палицями та кричали „Дойтшлянд ервахе“. Республіканці з окликами „Геть із Гітлером“ перейшли до протинаступу. Сальї й коридори подобають на побоевище. Ректорів, що хотів інтервенювати, мало що не дісталося від гітлерівців. Тоді сенат вівзав поліцію, яка привернула спокій.

Пополудні делегація гітлерівців зажадала від ректора, щоби жиди кинули університет. Ректор це домагання відкинув. Університет зачинений на неозначений час.

УКРАЇНА—ЧОРНІ І Б.

В неділю, 3. липня розіграє Україна чергові свої змагання за мистецтво А-класу в резервою айоних Чорних. Змагання ці відбудуться на гриші Чорних в год 3.45 попол. Перша стріла цих дружин закінчилася перемогою України — відношенням воєт 6:0.

Почайівські поученія „Нової Зорі“ та її редактора.

„Нова Зоря“ після смішної кампанії проти погробника Франка, може трохи засоромити самими духовними, найшла собі нову тему: „Чи добре булоб у молоді випити культ Франка“. Ми вже сказали раз д-р Назарукові, що в ХХ-м віці ніхто не поширює культу письменників і він даремне бореться з ідеями, яких ніхто не броне. На жаль, лектура різних святих книг як він почав вичитувати у піаному віці після різних акробатних еволюцій у старому та новому світі, вдарила йому нині у голову та сама, як колись соціалістичні брошури. Його останній фейлетон на тему впливу поезії Франка на світогляд молоді нагадує проповідницькі писання нашого 48-го року і рішуче робить конкреніш „Знаємі“. До речі те, що знаходимо у 13. ч. „Знаємі“ про Франка та Назарука в притчі про блудного сина вичерпує зовсім справу. Хто так підходить до творів літератур, як д-р Назарук, той краще повинен обмежитися до „Життя св. Геновефи“, бо тільки в таких повчальних книжечках ідея покладена лопатою на подумиску.

Д-р Назарук добалакався до такого клерикального фанатизму, що домагається навіть цензури. Цей фанатизм не має нічого спільного з духом справжньої релігійності. Досвід великих культур і держав учить, що ніщо так сильно не викликає в молодечих душах бунту і не плає їх у протилежний бік, як саме заборона, цензура і така трафаретна педагогія, на яку пустився д-р Назарук.

Читаємо там такі нісенітничі як те, що „тільки два світогляди: хаотичний (!) і релігійний“. Колиб справді були тільки такі два і перед усіма отпями церкви станули два: Франковий і Назаруковий, нема ніякого сумніву, що всі релігійні душі признали би релігійний Франка і та отичний Назарука. Д-р Назарук повинен би на решті зрозуміти, що релігійність людини не в тому, щоби повторяти готові фрази про „світогляд на релігійній основі“ і про науку Ов. Писма. Уся його критика Франка крім середньовічної заскорузлості має одну головну тиль: всю дотеперішню діяльність і життя самого д-р Назарука. Здається, що саме ближчою науці Христа є та сповідь із своїх пристрастей сумнівів, зневіри і гріхів, яку залишив нам Франко-поет, ніж ті почайівські поученія, які нині метанічно повторяє д-р Назарук, що досі крім шкунних і грубих слів не дав ніякого доказу, який дозволить би нам повірити, що він справді змінився.

Пресова конференція.

На день 30. червня 1/6 попол. запрошено представників усіх львівських часописів на пресову конференцію. Взало в ній участь повер 20 журналістів усіх трьох національностей. З української преси були заступлені „Діло“, „Новий Час“, „Свобода“, „Мета“ і „Нова Зоря“. Конференцію розпочав начальник воєвідського відділу безпеки Соханський, пояснюючи, що ціллю конференції є вислухання жалів і домагань преси в ділянці пресової цензури та пресових інформацій в урядових джерел. Одначасно заапелював до зібраних зберігти довірчий характер змісту з виголошених промов і заяв. Перший забрав слово голова Синдикату львівських журналістів Бронислав Ласковичський, у прегарній, річевій, сміливій промові аналізуючи і характеризуючи існуючі цензурні відносини у Львові. Опісля від польської і жидівської преси промовляли пп. Здунчик („Курер Льв.“), Г. Гешелес і Шенфельд („Хвіля“) і І. Від української преси промовляли ред. І. Кедри („Діло“) і д-р Лужницький („Нова Час“), вичислюючи найважливіші цензурні болячки укр. преси та висуваючи цілу низку річевих вимог. Закінчив конференцію знову п. Соханський, апелюючи, що висунені факти влада візьме під увагу, а те саме заявив гор. староста д-р Каймув.

СКАСУЮТЬ ПРОГІБІЦІЮ.

ВАШИНГТОН, 30. 6. ПАТ. Конвенція демократів ухвалила постанову, що касує прогібіцію. Постанова ця викликала безмежну радість серед делегатів, що кидалися в обійми. Хвилювання була тріумфом для Сміта, бо не він кермував дискусією в розумінні корисним для повного скасування прогібіції. В усьому краю ухвалення демократи святкують величаво факт ухвалення скасування прогібіції, тим більше, що не сподівалися, що воно станеться так скоро. Ухвалення конвенції демократів має, як гадають, тісно обмежене значіння, бо комітет, уповажнений опрацювати програму партії, є під контролем Франклін Рузвельта, а йому приписують інтенцію не ангажувати дем. партії в повному скасуванні прогібіції.

ОСТАННІ ВІСТІ

ПОВІНЬ У РУМУНІ.

Чернівці під водою.

ЧЕРНІВЦІ, 30. 6. ПАТ. Наслідком повені, яка навістила Буковину південну та північну, обі ті частини зовсім знищені. В окр. Кімполюнг усі ріки й річки виступили з берегів і заляпили прибережні міста та села. В сторожинецькім повіті наслідком виливу Сучави найшлися під водою сотки гектарів засіяного поля. Залізнична сполука в багатьох місцях перервана. В північній Буковині рівень води в Дністрі піднісся до немотованої досі висоти 6—7 метрів. Не обійдеться без виливу Дністра. Влада евакуювала багато прибережних сіл.

ЧЕРНІВЦІ, 30. 6. ПАТ. Із Ясів повідомляють: Повінь спричинена зливками, дійшла до катастрофічних розмірів у Яській окрузі та місті. Місто Яси відрізане від світа. Сотки домів залила вода. Люди, евакуйовані із затоплених хат, дістають харч у військ. кухнях. Яський ярвірець зовсім затоплений. Ясам грозить перерва в доставі ел. світла, бо вода дійде до електривні. У самім місті пошкодованих є вже 2000. На вул. Андрія, в Ясах, де вода вдерлася до домів, є чимало жертв у людях. У яській окрузі вода забрала 500 мостів. Багато жертв у людях було і в Тиргул Фрумос. У самих лише Ясах є доходять до мільонів.

ЧЕРНІВЦІ, 30. 6. ПАТ. Із Кишеніва повідомляють: Ріка Бичок завалила нижче положену

явив про присуд КПЗУ поліції, наслідком чого й був цей процес. Свідки ствердили, що справді Міндюк явився в суд і просив відіслати його до в'язниці, а прокуратор заявив, що в нього в теперішній час є судова смерт. Під час оповідання Міндюка на лавках для публіки чулися вигукі: „провокація“.

ПРОЦЕС У ВОЛОДИМИРІ.

Луцький окружний суд на виїзній сесії в Володимирі дня 16 червня засудив за приналежність до КПЗУ й протидержавну діяльність Бенціона Борга, Янека Альта, Пейсаха Колтуца й Рахмиля Ташера по 4 роки в'язниці, а Сіму Дрикера на 1 рік тяжкої в'язниці.

Дописи.

МИШКОВИЧІ ПОВ. ТЕРНОПІЛЬ. (Посвячення читальниці домішки). В неділю дня 26. червня ц. р. відбулося в Мишковичах, пов. Тернопіль районне просвітницьке свято з нагоди посвячення обширної мурованої домішки місцевої читальниці „Просвіти“ з театральною сценою і з приміщенням для місцевої споживачо-торгівельної кооперативи. На записки обкозового комітету під проводом діяльного священика о. Зубала з Мишкович, прибули на це свято голова філії „Просвіти“ проф. Іларій Брикович і посол д-р Степан Баран з Тернополя та д-р Роман Сажар з Микунинця, що заступав наші тамтешні культурні установи. У святі взяла участь також маса людей з Луки Великої, Чорторії, Березовиці Великої, Острова і Настасова. Соборну Службу Божу відправив о. Кароль з Микунинця в асисті о. Глуховецького з Острова і о. Зубала з Мишкович, в часі котрої грали місцева читальнича оркестра. По Службі Божій виїхала з церкви процесія з кількох тисяч людей під проводом згаданих трьох священиків та о. совітника Лопатинського з Прошова і о. Яримовича з Настасова та запрошених делегатів. У величавому поході пригнали три оркестри — з Мишкович, Березовиці Великої і Настасова. По довершенні акту посвячення читальниці о. Кароль в асисті згаданих чотирьох священиків, до зібраного на площі перед домішкою кількості народу о. Кароль виголосив патрістичну проповідь на тему значіння „Просвіти“ для нашого

народу, що свою працю повинна опирати на християнських основах. Описав виголосили довші привіти проф. Брикович від тернопільської філії „Просвіти“ і Подільського Союзу Кооператив, посол д-р Баран від Української Парламентарної Репрезентації і вкінці місцевий уроженець, а теперішній громадянин Зауч. Держав п. Василь Лазута, що по 30 роках побуту за океаном приїхав у відвідини в своє рідне село і сам в Америці особисто взявся збіркою на будову читальниці домішки. П. Василь Лазута читав зібраних іменем односельчан за океану і передав від них привіт. Свято закінчила оркестра відгравання національного гімну. Вечором того ж дня відбувся в новій домішці просвітницький концерт заходом місцевої читальниці „Просвіти“, що випав вповні удачно. Наприкінці належить згадати, що свій поступ у просвітницькій і економічній діяльності заважають Мишковичі у великій мірі праці місцевого сотрудника о. Зубала і його дружини, що підносять всі з призначенням.

ЧОРТКІВЩИНА. (Свято Матері в Джурині). В дні 29. V. і 12. VI. улаштувала українська молодь в Джурині „Свято Матері“, яке відбулося в місцевій читальниці „Просвіти“ і пройшло дуже гарно. На його програму зложилися: змістовне вступне слово о. Мик. Івахнюка, мішані хори, деклямації, гра дутої оркестри, реферат п. Андрія Сисака і вистава двох діточих пєс: „Апостола любови“ та „Цвіт папороти“. Хор співав: привіт, Ой горе тій чайці, Піду в садок, Над річкою, Прялаб же я куделицю, А хто їде, Біла жінка мужика, Куріпочка і По сей бик гора. Деклямації виголосили такі: Сон, Шевченка, У нашім краю, Оля, Моя мати, Матусенька і Мати. Дути оркестра відіграла: Верховино, Козаченьку, куди їдемо і марш Полтава. Сала була заповнена оба рази по береги і люди були захоплені, так, що прим. хор мусів повторити кожну пісню. Тут треба згадати, що це було перше „Свято Матері“ в Джурині і перший український концерт по війні, улашований власними силами села. Хори підготували п. Антін Івахнюк, студ. фільос., який, на жаль, не бачив уже овочів своєї праці, бо на тиждень перед святом мусів відїхати до чортківської тюрми відсиджувати наложу на нього кару в недавньому політичному процесі. Тому диригенту обняв член х-ру п. Степан Ціцерський. Обі діточі вистави підготували знаменито п-а Іванна Бачинська. Ціле свято залишило серед учасників найкраще вражіння.

СПОРТ.

СЕРЕД ЛЬВІВСЬКОЇ А-КЛЯСИ

Пять амагань минулої середі видали на світ на 2. що минулорічна ще лігова дружина Лехії стріла на добутих воріт, яких не все стріляється і на кінці лігових амагань. Цєю перемогою вислила Українське положення на другому місці і на виглади по ентуальному добути даліших 6 пунктів (3. 7. з Чорні І. Б., 10. 7. з Другим Соколом і 24. 7. з Олд-Болі) не певити собі мистецтво велику.

У другому таборі велику несподіванку принесла висока програма Лехії з резервною Погоні (8-4), що минулорічна ще лігова дружина Лехії стріла на добути амагань навіть у фіналі, в якому найкращішіше стріляється: Україна, Другий Сокіл, Польоні і Свєтє.

Табелі по останніх амагань представляють ось-так:

I група.

	гор	ингр.	ремис.	прогр.	пункти	морта
1. Другий Сокіл	10	8	0	2	16:4	30:13
2. Україна	9	5	3	1	13:5	24:11
3. Ревера	9	4	4	1	12:6	11:5
4. Погонь (Стрий)	10	3	1	6	7:13	19:26
5. Бяли Ожел	10	2	2	6	6:14	19:26
6. Олд-Болі	6	2	1	3	5:7	12:16
7. Чорні І. Б.	8	0	3	5	3:13	4:20

II група.

	гор	ингр.	ремис.	прогр.	пункти	морта
1. Польоні	9	5	2	2	12:6	25:12
2. Свєтє	9	5	2	2	12:6	21:26
3. Лехія	8	3	3	2	9:7	17:13
4. Гасмоней	9	3	1	5	7:11	16:20
5. Погонь І. Б.	9	1	4	4	6:12	16:18
6. Ресовія	8	2	2	4	6:10	12:17

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платня кооперативам дня 30. VI. 1932, за масло експортне та десерове пріма 220 зол, а літру молока 17—18 сот., літру сметани 0.90 зол, а мєл 3.50—3.60 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Кіна.

АПОЛЬ: „Кайдани випушени“ та „В далекій сніт“.
КАСІНО: „Королева підземелля“ (Дж. Гревфорд).
КОПЕРНИК: „Капітан Гвелен“ (Гейрі Купер), „Макабіда“ та „Джозефіна Бейкер із своєю трупю“.
ЛЕВ: „Князь Дракула“.
МАРУСЕНЬКА: „Капітан Гвелен“ (Гейрі Купер), „Макабіда“ та „Джозефіна Бейкер із своєю трупю“.
МІРАЖ: „Прощай Ляйанко, прощай Микот“ (Ліліана Гарвей, Іго Сім).
ОАЗА: „Цвіт Альжиру“.
ПАН: „На заході без змін“.
ПАЛІС: „Який батько, такий син“ (Ад. Менжу).
ПРАЖ: „Сталева долоня“ та додатки.
ПРОМІНЬ: „Жінка в бігунці“.
СОНЦЕ: Гарі Піль і Чаплін.
СТИЛЕВ: „Неаполь співає місто“.
УТІХА: „Винятний зид права“, „Біла Таля“.
ХИМЕРА: „Чар танга“ та звуковий додаток

Закордонне радіо.

Субота, 2. липня 1932.

Лейпциг (259.3) 19.30 Пісні та баллади Бекера, Братислава (278.8) 14.30 Концерт, Мавіно (331.4) 11.15, 13.00, 20.45 Муз. веч. Штрасбург (345.2) 20.45 „Севільський циркуль“ оп. Росіні, Гельсінгфорс (368.1) 19.30 Спіл. Ім. Кіндер, Согеис (403.8) 12.40, 13.05 Концерт, 19.01 Давоні з лозанської катедрі, Рим (459.4) 20.45 „Ластівка“ оп. Пучіні, Прага (488.6) 21.05 Свято Сокола, Буауешт (550.5) 17.00, 22.30 Циг. музика, 19.30 Хор, Любляна (575.3) 21.00 Спіл. Харіа (937.5) 11.00 Концерт для дітей, 15.00, 18.00 Концерт, 16.40 Солісти, 20.00 Оп. музика, 24.00 Танк музика, Осаль (1083) 18.15 Нар. музика, Кенігсвустергаузен (1634.9) 14.00, 16.30 Концерт, Париж (1724.1) 20.45 „Життя в пісн“.

Львівське радіо.

Субота, 2. липня 1932.

12.20, 12.45, 15.10, 19.00 Грамофон, 15.00 Господарський комунікат, 15.30 Віськові вістки, 16.40 Для дітей „Про Качурика-Качка“, 16.05 Оркестра, 16.45 „Як оминати мешк. спори“, 17.00 Оперні фантази, 19.45 Про фільм актора, 20.00 Легка музика, 20.55 На омані, 21.10 Концерт, 22.05 Шопенів творі, 22.40 Спорт, 22.50 Танк музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Український Театр ім. І. Тобілевича. Заболотів.
Четвер, 30. VI. Сорочинський Ярмарок; Пятниця, 1. VII. Жінка, що вбила; Субота, 2. VII. Розведена; Неділя, 3. VII. Циганка Аза; Понеділок, 4. VII. Лялька.
Косів.
Вівторок, 5. VII. Розведена; Середа, 6. VII. Пурга; Четвер, 7. VII. Сорочинський Ярмарок; Пятниця, 8. VII. Пан директор; Субота, 9. VII. Міраде Ефрос; Неділя, 10. VII. Про що тиєра шєлєстєла.
Театр відвідає в липні і серпні такі міста: Косів, Кути, Жабе, Ворохта, Ямна і Ярмеч. Управа театру повідомляє, що дня 25. червня Адміністрацію Театру обняв п. Іван Волошук.

Бурса ім. Ів. Франка в Яворові приймає на 1932-33 шк. р. 75 гімназійних учеників і з вищих клас вселюдних шкіл на ціле удержання враз з хлібом за місячною оплатою до Бурси ч. I. по 50 зол., до Бурси ч. II. по 35 зол. Ученики можуть бути прийняті також за харчі в значно меншій кількості, як це було зазначено досі. Дійсно убогі можуть дістати знижку. — Управа. 2139 1—2

Т-во „Українська Бєсєда“ у Відні скликає надзвичайні загальні збори членів на день 2. липня ц. р. в новій домішці (Банкгассє ч. 3, I) з таким порядком: 1) звіт з дотеперішньої діяльності; 2) перевірби управи; 3) внески й запяти. Початок 8 год. 30 веч. На випадок неприязності вимаганої статуту кількості членів відбудуться пів години пізніше другі загальні збори з тим самим порядком без огляду на число присутніх членів.

Мала Семінарія (Львів, Сикстуська ч. 39 а) Випис до I, II, III, 7-ої і 8-ої класи гімназійних курсів класичного типу трєвають до 15. липня ц. р. Свідчення скінченої IV, кл. вселюдної школи уповажнюють до прийняття без іспиту до I. класи; ученики приватисти здають іспит від 1—5. вересня ц. р.

Чєсанія. Виділа філії Товариства „Просвіта“ в Чєсанію запрошує всю місцеву й позамісцеву інтелігенцію на просвітницьку анкету, яка відбудеться дня 11. VII. 1932 р. в год. 17-їх у власній домішці філії. Просити чєсанію вжитись з огляду на вагу актуальних справ. — Виділа.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ПОРУЧАЄМО найбільшу, годинникарсько-ювілерську роботу Домбровський-Розважєвський, Академічна 2. 1932 5-7

ЛІТНИЩЕ кліматичне Дора, пансіон „Олена“ недалеко стації, Прута і лєса, соняшні кімнати, веранди, сєла, сад, радіо, добірна кухня. Ціни помірковані. Родинам знизка. Веде власничка. 1932 4—4

ЛІЧНИЧО-КУПЕЛЕВЕ ЗАВЕДЕННЯ „ЗЕЛЕМЯНКА“ (Шматєрівка) в Сєльцєні, поручає пансіон та купєлі солєнково-Ядові. Ціни помірковані. Лікар на місци. 2093 5—10

КОСІВ, пансіон П. Лукашевської поручає покої з цілоденним утриманням. Ціна від 5—7 зол. 2105 4—6

РУТИНОВАНИЙ соліситатор шукає посади за скромною винагородою. Зголошення Адміністрація під „Здєбний“. 1-3

ШУКАЮ доброго інструктора, котрий приготував би ученика до 8 кл. Нагорода згорі. Листи до Адм. „Діло“ під „Сєло“. 2143 1—1

ГАРНА соняшна кімната при спокійній родині до винайму. Грунвальдська 8. м. 2. 2138 1—2

ЗНАЙДУТЬ приміщення Пані Учитєльни, приїжджаючі на фєрїні курси. Генінга 24, I. пов. 2—7. год. 2136 1—1

„МІКО! Гратуюю — і здоровію!“ — Геня. 2137

1 долєра за кожну блощицю живу знайдену

після перевєдєння дєсинфекції газовой свічкою анїлативно негайно. Замовлення на свічки і дєсинфекцію приймає

Fum-gatore-Cimex

Львів, Косцюшка 3. Тєл. 107-59.

НАКЛАДНЯ SCHERL у БЕРЛІНІ

поручає слідуючі свої видання: Berliner Lokalanzeiger, Der Tag, Berliner Nachtausgabe, Der Montag, Die Woche, Die Gartenlaube, Filmwelt, Sport im Bild, Scherls Magazin, Allgemeiner Wegweiser, Praktischer Wegweiser.

Адреса всіх видань: Берлін: BERLIN SW 68, Zimmerstrasse 35-41. В переписці треба зазначувати: Ausland-Abteilung, Місця платності: Польща: Бєна для торговлі та промислу: Познань (чековеkonto в ПКО ч. 200.000) Почтовеkonto у Берліні: Berlin, K. 3.111. 133-1

ЗАПРОСИНИ ДО ПЕРЕДПЛАТИ. Коопєратива „РІДНА ШКОЛА“ у Львові. Ринок 10

видає від нового року 1932 **ІЛЮСТРОВАНІЙ ПІВМІСЯЧНИК „РІДНА ШКОЛА“**

для всього українського громадянства „РІДНА ШКОЛА“ — це трибуна і найживотніших підставових справ української нації, якими є шкєльництво й виховання та дороговказ у її амагань. „РІДНА ШКОЛА“ лєчить невідомі нитками понєволі роздєлені і по цілому світі розпоросєні українські одинокі й осигнення збірними зусиллями Великої Мєти.

В „РІДНІЙ ШКОЛІ“ друкують свої праці найвизначніші українські письменники, педагоги та суспільні діячі з крає і зпоза кордону.

„РІДНА ШКОЛА“ повинна лєтись і рукамі кожного свідомого українця, і кожній українській установі, і кожній шкєльній, читальній, коопєративній і приватній бібліотєці.

Станьтє передплатником „Рідної Школи“ і тим причинитєся до скріплення сил і відпорності Української Нації.

Перєплата в крає лєжисєтє: місячно 1 зол., чєртєрєчно 3 зол., лєжєчно 5.50 зол., річно 10.00 зол. Для зєграници: 2 дол. на рік, 1 зол. на пів року.

Адреса: „РІДНА ШКОЛА“, Львів, Ринок ч. 10. Konto ПКО. 153.427. Тєлєфон 77-52.

Оголошуйтєся в найстаршій укр. щодєннику „ДІЛО“